

VIOLETTI NALLE

Liam ei pitänyt joululahjastaan.

Kimberley Warner
(Perustuu tositahtumaan)

Jouluaamuna Liam heräsi erityisen aikaisin. Hän livahti olohuoneeseen kahden pikkusiskonsa, Hollyn ja Sarahin, kanssa. Siellä riippui vierekkäin seitsemän kotitekoista joulusukkaa. Toiset olivat pieniä ja leveitä. Toiset olivat pitkiä ja kapeita. Ja toiset olivat niin vanhoja, että niiden värit olivat haalistuneet. Mutta Liamille oli tärkeää, että jokainen joulusukka oli täynnä herkullisia makeisia.

Liam nappasi sukkansa ja käänsi sen ylösalaisin. Hän rypisti otsaansa. Siellä oli yksi karkkikeppi, appelsiini ja vain kourallinen makeisia.

"Tässäkö on kaikki?" hän kysyi.

Holly ja Sarahkin kurtistivat otsaansa. Sitten Liam virnisti. Ehkä tämä tarkoitti, että hänen lahjansa olisi todella hyvä! Hän toivoi, että se olisi uusi videopeli, jota kaikki hänen ystävänsä pelasivat.

Mutta kun Liam viimein avasi lahjansa, hänen pettymyksensä vain kasvoi. Hänen lahjanaan oli violetti nalle. Se oli tehty käsin, ja sillä oli mustat nappisilmät ja pieni ommeltu hymysuu.

"Hyvää joulua, Liam", äiti sanoi leveästi hymyillen.

Liam ei hymyillyt. Hän ei halunnut tätä lahjaa.

Hänen pikkusiskonsakin saivat pehmolelut, ja niin saivat hänen kolme isosiskoakaan. Mutta se

ei saanut Liamia tuntemaan oloaan paremmaksi. Se oli kaikkien aikojen kurjin joulu!

"Mikä hätänä?" hänen isosiskonsa Erin kysyi aamiaisen jälkeen. "Olet ollut äreä koko aamun."

"Minä en oikeastaan pidä lahjastani", Liam sanoi. "Se on vain äidin tekemä nalle. Miksi hän ei antanut minulle sellaista, mitä minä halusin?"

Erin hymyili. "Tule mukaani."

Hän vei Liamin äidin makuuhuoneeseen ja osoitti pöydällä olevaa vanhaa ompelukonetta.

"Se on äidin ompelukone", Liam sanoi. "Entä sitten?"

"Mitä muuta sinä näet?"

Liam kurtisti kulmiaan. Hän näki ompeluneuloja, värikkäitä lankoja ja taiteltuja kankaanpaloja. Hän näki myös pussillisen täytettä, pehmeää ja pöyheää kuin pilvi.

"Tiedän, että halusit äidin ostavan sinulle jouluksi jotakin muuta", Erin sanoi. "Mutta meillä ei ole rahaa siihen. Minä rakastan nallea, jonka äiti teki minulle. Se osoittaa, kuinka paljon hän rakastaa minua."

"Mitä sinä tarkoitat?"

"Pehmolelun valmistaminen vie aikaa. Se vaatii kärsivällisyyttä. Äiti istui tämän pöydän ääressä tuntikausia valmistaakseen lelun meille jokaiselle. Hän piti huolen siitä, että me jokainen saimme lahjan. Eikö se mielestäsi tarkoita, että hän rakastaa meitä?"

Liam kosketti violettiä kangasta, jota äiti oli käyttänyt hänen nallensa valmistamiseen. Ehkä Erin oli oikeassa. Lahjan ei tarvinnut olla hieno ollakseen hyvä lahja. Alkeisyhdistyksessä Liam oli oppinut, että Jeesus on suurin lahja, ja Jeesus syntyi yksinkertaisessa tallissa.

Liam juoksi etsimään äitiä. Hän halasi äitiä lujasti. "Kiitos nallesta", hän sanoi.

Hänen mielestään nalle ei ollut enää niin typerä. Vaikka lahjoja ei olisi ollut lainkaan, hän tunsi perheensä

rakkauden. Ja se teki siitä erityisen joulun. ●

Tämä kertomus tapahtui Uudessa-Seelannissa.

